

מי (ראשון לציון) 4521-07-24 - מדינת ישראל נ' בת חן מתנה

מ"י (ראשון-לציון) 4521-07-24 - מדינת ישראל נ' בת חן מתנהשלום ראשון-לציון

מ"י (ראשון-לציון) 4521-07-24

מדינת ישראל

נגד

בת חן מתנה

בית משפט השלום בראשון-לציון

[03.07.2024]

כבוד השופט גיל גבאי

ע"י עו"ד ארז בר-צבי

החלטה

לפניי בקשת החשודה לעיון חוזר בהחלטה מיום 2.7.24 בה הוריתי על הארכת מעצרה עד ליום 7.7.24.

ב"כ החשודה הנוכחי קיבל על עצמו ייצוג החשודה לאחר שהייתה מיוצגת בדיון על ידי עורכת דין אחרת.

עיון בבקשה מעלה כי עיקר טענת ב"כ החשודה היא לכך שכלל לא הבינה את מהות ההסכמה להאריך את מעצרה לפרק זמן כה ממושך, הדבר לא היה על דעתה, לא הוסבר לה והיא לא ידעה מה משמעות הדבר בשל חוסר ניסיונה והבנתה בהליכים מעין אלו.

ב"כ החשודה הוסיף וטען כי מדובר באשה בת 58, נעדרת עבר פלילי, גרושה וסבתא לנכדים, אשר בית המשפט דחה בקשה להוצאת צו מעצר כנגדה במעמד צד אחד; נטען כי חזקה על היחידה החוקרת כי עצרה מעורבים נוספים ככל שישנם וקידמה ביצוען של פעולות חקירה בנות שיבוש הנוגעות למבקשת; מאז הארכת המעצר לא נחקרה החשודה פעם נוספת ודומה כי החשד הסביר בעניינה לא התחזק; העבירות המיוחסות אינן מצדיקות מעצר כה ממושך; ניתן לאיין המסוכנות על ידי חלופה שפגיעתה בחירות החשודה פחותה; סעיף 57(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996 (להלן: "החוק"), מחייב קביעת דיון במעמד הצדדים ולכן יש לקבוע דיון דחוף במעמד הצדדים ולהורות על שחרורה של החשודה לחלופת מעצר שתוצג בדיון. לאחר שעיינתי בבקשה מצאתי לדחותה.

הטענה בנוגע לידיעת החשודה, הבנתה או הסכמתה, עומדת בניגוד לדברי ב"כ החשודה בדיון כפי שנרשמו לפרוטוקול ולפיהם "לאחר ששמעתי המלצת בית המשפט ונועצתי במרשתי, נסכים להארכת מעצרה של החשודה עד ליום 7.7.24 לצורך פיקוח על החקירה".

טענה כאמור מהווה טענה לכשל בייצוג שניתן לחשודה על ידי סנגורית אחרת.

על פי הפסיקה, על מנת לבחון טענה כאמור היה על ב"כ החשודה לפנות לסנגורית, לקבל עמדתה ולצרפה לבקשה (ראה למשל ע"פ 4959/19 פלוני נ' מ"י).

פעולה כאמור לא בוצעה ודי היה בכך כדי להביא לדחיית הבקשה.

יתר על כן, בהתאם לפסיקה, על הטוען לכשל בייצוג להראות כי אלמלא עיוות הדין ייתכן והתוצאה הייתה משתנה (ראה למשל ע"פ 4883/11 מרקוביץ' נ' מ"י).

עיינתי בבקשה ולא מצאתי בה נימוק שהיה בו להצדיק קבלת הבקשה לגופה.

על פי סעיף 52(א) לחוק, עצור רשאי לפנות בבקשה לעיון חוזר אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה.

העיון בבקשה אינו מגלה קיומה של אף אחת מהעילות לעיון חוזר כאמור.

כמפורט בפרוטוקול וההחלטה, הסכמת החשודה והסנגורית ניתנה לאחר דיון בו נשאלו שאלות, ניתנו תשובות ולאחר שהערתי כי העיון בחומר החקירה העלה חשד למעורבותה בעבירות המיוחסות, מעבר לזה שהוצג לי במועד בו דחיתי בקשה להארכת מעצר בהיעדרה, אשר התקבל ביום 1.7.24 לאחר שהחקירה הפכה לגלויה, באופן שהצדיק מעצרה של החשודה. יתר על כן הוברר כי קיים חשד לכך שחשודה ביצעה מעשים לשיבוש החקירה.

לפיכך המלצתי לב"כ החשודה להסכים להארכת המעצר עד ליום 7.7.24 וההסכמה ניתנה לאור המלצה זו.

יתר הנתונים שפורטו בבקשה - היות החשודה אשה בת 58 נעדרת עבר פלילי - היו ידועים בעת הדיון ואין באזכורם כדי להביא לשינוי ההחלטה בדבר מעצר החשודה עד ליום 7.7.24.

טענות נוספות באשר למעצר אחרים ואי-חקירת החשודה מאז הארכת המעצר (אתמול) באופן המלמד כי החשד לא התחזק הם בגדר סברה בלתי מבוססת והניסיון מלמד כי חשודים הנתונים במעצר לא נחקרים מדי יום. לא ניתן לגזור מן האמור מסקנה בדבר עוצמת החשד.

אוסף כי לא מצאתי לקבל הטענה בדבר הצורך לקבוע ולקיים דיון במעמד הצדדים.

סעיף 57(א) לחוק קובע כי דיון בבקשה לעיון חוזר יהיה בפני החשוד אך אין באמור בסעיף זה כדי לחייב את בית המשפט לקיים דיון במעמד הצדדים כל אימת שמוגשת בקשה לעיון חוזר.

קבלת טענה שכזו משמעה בהכרח כפיית קיום דיונים בניגוד להחלטות קודמות רק מהטעם שהוגשה בקשה.

בפסיקת בית המשפט העליון הוכרה האפשרות לדחות בקשה לעיון חוזר מבלי לקיים דיון במעמד הצדדים במקרים חריגים בהם ברור כי אין ולו ניצוץ ראשוני להתקיימות תנאי הסף הדרושים לעיון חוזר. ראה למשל 4284/24 אבו סנינה נ' מ"י.

כמפורט לעיל, די היה באי צירוף עמדת הסנגורית כדי להביא לדחיית הבקשה, ודאי כאשר הבקשה לא העלתה קיומה של כל עילה לעיון חוזר בהחלטה, באופן המחייב דחיית הבקשה.

המזכירות תשלח עותק הבקשה וההחלטה ב"כ החשודה, למבקשת ולסנגורית שייצגה את החשודה בדיון ביום 2.7.24. ניתנה היום, כ"ז סיוון תשפ"ד, 03 יולי 2024, בהעדר הצדדים.